

بررسی وضعیت مکانیزاسیون کشاورزی در شهرستان طارم و نقش ترویج در توسعه آن

سمیه پیرمردوند چگینی^۱، علی شباهنگ^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه زنجان، ^۲دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد رشت

Schegini15@yahoo.com

پاسخگویی به نیازهای روزافزون جامعه به فرآورده‌های کشاورزی تنها با گذر از کشاورزی سنتی و با بکارگیری فن آوری‌های مناسب تولید و توسعه مکانیزاسیون کشاورزی ممکن می‌گردد. همچنین پایین بودن هزینه استفاده از ماشین در مقابل استفاده از نیروی کار، کیفیت مطلوب‌تر عملیات و محصولات حاصل از آن و سهولت در مدیریت ماشین آلات، مکانیزاسیون را جزئی جدا ناپذیر از کشاورزی نموده است. هدف از این مقاله بررسی عوامل موثر در وضعیت بهینه مکانیزاسیون کشاورزی منطقه است. داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز در این مطالعه با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی و با تکمیل پرسش نامه‌های که روایی آن با کسب نظرات گروهی از متخصصان کشاورزی بررسی شده و پایایی آن به روش آلفای کرونباخ سنجیده شده، جمع آوری شد و داده‌ها با نرم‌افزار spss تحلیل گردید. نتایج مطالعه نشان داد بین متغیرهای میزان تحصیلات کشاورزان، نوع و میزان مالکیت ماشین آلات، تعداد افراد خانوار، میزان سطح زیر کشت، میزان عملکرد، دفعات شرکت در کلاسهای ترویجی، میزان مشارکت، رضامندی، مهارت فنی و استفاده مطلوب از ماشین آلات در دسترس و درجه مکانیزاسیون واحد زراعی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود داشت. بین متغیرهای سن با درجه مکانیزاسیون واحد زراعی رابطه معکوس و معنی‌داری برقرار بود. نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که ۸۰ درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل از جمله شرکت در کلاسهای ترویجی، مهارت فنی، افزایش حداقل فاصله قطعات و اندازه قطعات واحد زراعی پیش بینی گردید.

واژه های کلیدی: مکانیزاسیون کشاورزی، ترویج، توسعه کشاورزی.